

prima instanță: A.Miron
instanța de apel: N.Vascan, V.Negru, E.Fistican

dosarul nr. 3ra-1287/16

Î N C H E I E R E

05 octombrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,

Judecător:

Tatiana Vieru

Judecători:

Oleg Sternioală și Valentina Clevadi

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Nichitoi Elena,

în cauza de contencios administrativ la acțiunea înaintată de către Nichitoi Elena împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale privind obligarea de a calcula și achita indemnizația de maternitate pentru creșterea copilului, obligarea de a emite o decizie de stabilire a indemnizației de maternitate și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 aprilie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Nichitoi Elena și menținută hotărîrea Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 10 iunie 2015,

c o n s t a t ă :

La 13 iunie 2014, Nichitoi Elena a depus cerere de chemare în judecată împotriva Casei Naționale de Asigurări Sociale privind obligarea de a calcula și achita indemnizația de maternitate pentru creșterea copilului, obligarea de a emite o decizie de stabilire a indemnizației de maternitate și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii Nichitoi Elena a indicat că, prin ordinul nr. 01 din 11 mai 2012 a fost angajată în cadrul SRL „Emilena Grup”, iar la 22 ianuarie 2013 Asociația Medicală Teritorială Ciocana, mun. Chișinău i-a eliberat concediu medical pentru graviditate și naștere pentru perioada: 22 ianuarie 2013 – 27 mai 2013.

Afirmă că, prin ordinul din 27 mai 2013 i s-a acordat concediul pentru îngrijirea copilului pentru o perioadă de 3 ani, motiv pentru care la 22 aprilie 2013 s-a adresat Casei Teritoriale de Asigurări Sociale sect. Rîșcani cu cerere, solicitînd achitarea indemnizației pentru creșterea copilului până la vârsta de 3 ani, însă nu a primit răspuns, din care considerente a fost sesizată instanța de judecată cu prezenta acțiune.

Solicită Nichitoi Elena, obligarea Casei Teritoriale de Asigurări Sociale sect. Rîșcani, mun. Chișinău să-i calculeze și să-i achite indemnizația pentru creșterea copilului Nichitor Marcus până la vârsta de 3 ani, emiterea unei decizii de stabilire a indemnizației de maternitate și încasarea în beneficiul său a prejudiciului moral în sumă de 4 000 lei și a cheltuielilor de asistență juridică suportate pe marginea prezentului litigiu.

Prin hotărîrea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 10 iunie 2015, cererea de chemare în judecată depusă de către Nichitoi Elena, a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărîrea enunțată, Nichitoi Elena a declarat apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 13 aprilie 2016, a fost respins apelul declarat de Nichitoi Elena și menținută hotărîrea Judecătorei Rîșcani, mun. Chișinău din 10 iunie 2015.

Invocînd ilegalitatea deciziei enunțate, la 13 iunie 2016 Nichitoi Elena a declarat recurs, solicitînd admiterea acestuia, casarea actelor judecătorești cu emiterea unei noi hotărîri, prin care acțiunea privind obligarea de a calcula și achita indemnizația de maternitate pentru creșterea copilului, obligarea de a emite o decizie de stabilire a indemnizației de maternitate și repararea prejudiciului moral, să fie admisă în sensul declarat.

În susținerea recursului s-a indicat că, la examinarea pricinii instanțele de judecată au interpretat eronat normele de drept material, nefiind constatate și elucidate pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii.

La fel s-a indicat că, la caz, decizia instanței de apel este ilegală și neîntemeiată și care urmează a fi casată, pe motiv că nu a fost aplicată legea care trebuia să fie aplicată și s-a interpretat în mod eronat legea.

În rezultat, instanțele ierarhic inferioare s-au eschivat de la exercitarea obligației impusă prin lege, de înfăptuire a actului de justiție, au examinat superficial circumstanțele cauzei, nu au intrat în esența litigiului și nu au apreciat toate circumstanțele și probele existente ale cauzei, pronunțînd hotărîri ilegale și neîntemeiate de respingere ca neîntemeiată a acțiunii, astfel fiindu-i încălcat în mod direct dreptul la judecarea în mod echitabil a cauzei (f.d.129-139).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale.

Din actele pricinii rezultă că, decizia recurată a fost pronunțată la 13 aprilie 2016 (f.d.120), iar recursul a fost depus la 13 iunie 2016 (f.d.129).

Astfel, prin prisma prevederilor art. 434 alin. (1) CPC, instanța de recurs constată că recursul depus de către Nunu Svetlana a fost declarat în termen.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul declarat de către Nichitoi Elena, urmează a fi declarat inadmisibil.

În favoarea concluziei enunțate se invocă următoarele argumente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea

esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Totodată, conform art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească: nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată; a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată; a interpretat în mod eronat legea; a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Iar potrivit art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care: pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei; pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată; în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului; instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces; în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată; hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului enunțat prevede expres că, săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin. (2), (3) și (4).

Sub aspectul acestor prevederi legale, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Nichitoi Elena, este declarativ, or, acesta nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Mai mult decât atât, călăuzindu-se de prevederile art. 440 CPC, Colegiul a constatat existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433 CPC și anume lit. a), care expres prevede că cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4).

Argumentele invocate în cererea de recurs depusă de Nichitoi Elena, poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Cele relatate mai sus derivă și din dispoziția articolului 13 din Convenția Europeană, care reglementează expres că, recursul trebuie să fie unul „efectiv”, atât în practică, cât și în drept. Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (*a se vedea c. Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr.45701/99, §137, ECHR 2001-XII, c.*

Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991 și c. Rebat și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr.26561/1995).

Astfel, reieșind din considerentele menționate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Nichitoi Elena, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Nichitoi Elena, se consideră inadmisibil.
Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
Judecător:

Tatiana Vieru

Judecători:

Oleg Sternioală

Valentina Clevadi